

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného **B. A. a spol.**, vedenej na Špeciálnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. augusta 2008 v Bratislave sťažnosti obvinených B. A., N. P. a J. B. proti uzneseniu Špeciálneho súdu zo dňa 3. júla 2008, č.k. BB-3 T 3/2008-5100 o ich ďalšom trvaní väzby rozhodol

t a k t o:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosti obvinených B. A., nar. X., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Bratislave, N. P., nar. X., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Košiciach a J. B., nar. X., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Košiciach **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e:

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 8. februára 2008 na Špeciálny súd v Pezinku (pracovisku v Banskej Bystrici postúpená dňa 11. februára 2008) obžalobu číslo VII/2 Gv 93/06-848, v ktorej kládol v bode 1/ obvineným B. A., N. P., J. B. a ďalším šiestim obvineným za vinu spáchanie trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 2/ obvineným A., P. a B. spáchanie trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení účinnom podľa zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 4/ obvineným A., P. a B. spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona v znení zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 5/ obvinenému A. spolu so spoluobvinenými S. a C. spáchanie trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom podľa zákona 300/2005 Z. z., v bode 6/ obvinenému A. trestný čin vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom podľa zákona číslo 300/2005 Z.

z., v bode 7/ obvineným A., P. a B. spáchanie trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom podľa zákona 300/2005 Z. z., v bode 8/ obvinenému A. spáchanie trestného činu hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Trestného zákona v znení zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 9/ obvinenému P. spoločne so spoluobvinenými T. a P. spáchanie trestného činu vydierania podľa § 235 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom podľa zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 12/ obvineným A. a B. spolu so spoluobvineným P. spáchanie trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v súbehu s trestným činom všeobecného ohrozenia podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona v znení zákona číslo 300/2005 Z. z., v bode 13/ obvinenému A. zločin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona a bode 17/ obvinenému P. spoločne so spoluobvineným H. spáchanie trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 185 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 300/2005 Z. z.

Uvedených protiprávných konaní a ďalších siedmich samostatných skutkov ďalších spolupáchateľov sa obvinení (ktorých je celkom pred súd v tejto veci postavených dvanásť) mali dopustiť na tých skutkových základoch, ako sú špecifikované v skutkových vetách bodov 1/ - 17/ výrokovej časti citovanej obžaloby (viď č. 1. 4553-4644 spisu).

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. júla 2008 bola podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestná vec pre skutok uvedený v bode 5/ vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie, a to z dôvodu jeho urýchlenia (viď č. 1. 5046 spisu). Z č. 1. 5076 spisu vyplýva, že zhodne podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku boli v rovnaký deň z predmetnej trestnej veci vylúčené skutky označené v obžalobe pod bodmi 4/, 6/, 8/, 12/ a 13/.

V zmysle § 244 ods. 1 písm. k/ Trestného poriadku Špeciálny súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len Špeciálny súd) v ostatných veciach, okrem iného aj vo vzťahu k obvineným B. A., N. P. a J. B. (rozumej v rozsahu skutkov 1/, 2/, 7/, 9/ a 17/) nariadil hlavné pojednávanie na dni 11. - 12., 16., 19., a 26. septembra 2008, ako aj dni 1. - 3. októbra 2008.

Uznesením, č. k. BB-3T 3/2008-5100 v zmysle § 244 ods. 5 Trestného poriadku vyslovil, že väzba obvinených B. A., N. P. a J. B. ďalej trvá.

Súčasne uznesením z 3. júla 2008, č. k. BB-3T 3/2008-5109 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosti obvinených B. A., N. P. a J. B. o prepustenie z väzby na slobodu

zamietol. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol aj žiadosť obvineného J. B. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Rozhodnutie, č. k. BB-3T 3/2008-5100 odôvodnil (v zhode s dôvodmi uznesenia na č. 1. 5109 spisu) poukazom na okolnosti a štádium predmetného trestného konania odvíjajúceho sa od podania obžaloby, dal do pozornosti ustanovenia § 2 ods. 6, § 79 ods. 3, § 45 ods. 1, § 71 a § 72 Trestného poriadku. Preskúmajúc problematiku ďalšieho trvania väzby dospel prvostupňový súd k záveru, že u všetkých troch obvinených naďalej pretrvávajú dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a u obvinených A. a P. aj dôvody väzby obsiahnuté v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, vyhodnotiac aj tú skutočnosť, že v postupe konania došlo k vylúčeniu prejednávania časti špecifikovanej súdnej trestnej činnosti na samostatné konanie. V tomto smere procesne konajúci prvostupňový súd primárne deklaroval, že zistil podmienky na nariadenie hlavného pojednávania vymedzených skutkov, teda principiálne tých skutkov, ktorými mali byť podľa podanej obžaloby spáchané závažné a spoločensky vysoko nebezpečné trestné činy. Vo vzťahu k nim vyslovil názor, že dôvodnosť podozrenia z ich spáchania naďalej trvá, pričom s procesnými výhradami obžalovaných a ich obhajcov, prezentovanými v žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu, sa súd v priebehu výkonu hlavného pojednávania vysporiadal. K predmetným záverom o ďalšom trvaní väzby Špeciálny súd dospel aj za situácie, že na verejnom zasadnutí konanom o predbežnom prejednaní obžaloby vyšli najavo, resp. boli predložené také listinné dôkazy, ktoré môžu naznačovať zmenu postoja jedného z kľúčových svedkov M. C.. Ani po tejto jeho zmenenej výpovedi nepovažuje súd prvého stupňa dôvodnosť podozrení voči obvineným za zoslabenú do takej miery, aby už v tomto štádiu zmenil svoj názor o tom, že podozrenia a dôkazy zo spáchania žalovanej trestnej činnosti sú voči obvineným dôvodné. Vo vzťahu k obvinenému A. prvostupňový súd nezistil ani formálne ani žiadne ďalšie iné pochybenia týkajúce sa údajného nezapočítania vydávacej väzby, majúci za to, že boli dodržané procesné pravidlá a zákonné lehoty.

Podľa zistení Špeciálneho súdu naďalej trvajú tzv. útekové dôvody väzby všetkých troch obvinených vyplývajúce z ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, pričom má za to, že predmetná obava je tu naďalej daná a je odôvodnená konkrétnymi skutočnosťami. Ani jeden z obvinených sa v čase, keď ich orgány činné v trestnom konaní potrebovali k jednotlivým úkonom trestného stíhania nezdržiavali vo svojich trvalých bydliskách, nepreberali predvolania a do výkonu väzby museli byť na základe príkazov na zatknutie dodaní. Obvinený A. sa skrýval na území

Maďarskej republiky, všetci sa zdržiavali u svojich kamarátov, pričom podľa výpovedí svedkov C. a D. nevychádzali z ich bytov, skrývajúc sa pred orgánmi činnými v trestnom konaní.

Vo vzťahu k obvineným A. a P., má konajúci súd za to, že nepominuli ani dôvody tzv. preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm.c/ Trestného poriadku. Obaja obvinení sa už v minulosti dostali do rozporu so zákonom, boli už aj odsúdení súdmi Slovenskej republiky a v rámci tejto trestnej veci sú stíhaní za spáchanie viacerých naozaj závažných trestných činov. Je dané podozrenie nielen z jednorázových protizákonných aktov, ale môže ísť o trestnú činnosť kontinuálneho charakteru s veľkým rizikom obnovenia protizákonnej činnosti, a to jednak vzhľadom na charakter žalovaných skutkov a vysokú mieru organizovanosti a prepojenosti skupiny, ktorá môže byť kedykoľvek obnoviteľná. Skupina mala navyše preukázateľne pracovať s rôznymi zbraňami. Napokon obvinený A. je v súčasnej dobe v iných konaniach trestne stíhaný za ďalšie závažné trestné činy, čo umocňuje pokračovací dôvod jeho väzby.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote sťažnosti obvinení B. A., N. P. a J. B. (dôvody ich sťažností sú koncipované voči obojmu uzneseniam na č. l. 5100 a 5109 spisu súčasne).

V písomných dôvodoch sťažnosti obhajca obvineného A. JUDr. S. (sťažnosť doručená Špeciálnemu súdu 11. júla 2008 – č. l. 5097 spisu) namietal, že prvostupňový súd konajúci o predbežnom prejednaní obžaloby síce rozhodol o ďalšom trvaní väzby obvinených, avšak nestanovil čas, do ktorého sa väzba predlžuje, teda neuviedol dobu určitú, čo podľa jeho názoru zákon vyžaduje. Zhrnul, že za tejto situácie ide o chybu, ktorú nie je možné napraviť v konaní pred súdom druhého stupňa a preto žiadal prepustiť obvinených z väzby na slobodu.

Zo sťažnosti obvinených B. A. a N. P., ktorú zdôvodnil ich spoločný obhajca JUDr. M. K. a ktorú doručil Špeciálnemu súdu dňa 24. júla 2008 (č. l. 5132 – 5134 spisu) vyplýva nasledované. Trvanie väzby u oboch obvinených považuje za neopodstatnené, nezákonné a rozporné s aplikačnou praxou Európskeho súdu, ktorá je pre vnútroštátne súdy Slovenskej republiky záväzná. Prostredníctvom obhajcu sťažovateľa vyjadrili názor, že skutkové dôvody ich väzby sú založené výlučne na právnej kvalifikácii trestného činu založenia a zosnovania zločineckej skupiny, opodstatnenosť ktorej však dosiaľ považujú za nepreukázanú. Súčasne vyslovili názor, že tzv. útekové i preventívne dôvody ich väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku v tomto štádiu trestného konania nie sú dané a súd prvého stupňa ich ani patrične v napadnutom

rozhodnutí nezdôvodnil. Trestný poriadok nepozná podľa sťažovateľov inštitút obligatórnej väzby založenej na domnelom úteku, bez súčasnej existencie iných konkrétnych skutočností, odôvodňujúcich obavu z vyššie uvedených následkov. Namietali závery Špeciálneho súdu vyplývajúce z predbežného prejednávania obžaloby vo vzťahu k nim predneseným procesnoprávnym výhradám vyžadujúcim potrebu odmietnutia obžaloby, čím by fakticky muselo dôjsť k situácii, že ich postavenie pred súd je predčasné a ďalšie trvanie ich väzby nemá oporu v zákone. V závere (č. l. 5133 – 5144 spisu) poukázali na aplikačnú prax Ústavného súdu Slovenskej republiky vo vzťahu k prerokováwanej právnej problematike a navrhli v zmysle § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušiť, v dôsledku čoho dôjde k ich prepusteniu z väzby na slobodu.

Obvinený B. A. vo vlastnoručne koncipovaných písomných dôvodoch sťažnosti (č. l. 5135 – 5138 spisu), doručených Špeciálnemu súdu dňa 25. júla 2008 taktiež namietal svoje ponechanie vo väzbe, nestotožniac sa s výrokom ani s odôvodnením napadnutého uznesenia. Namietal aj zloženie senátu, ktorý dňa 3. júla 2008 vo veci konal (predseda senátu JUDr. J. H. a členovia JUDr. J. G. a JUDr. R. P.), napadol úpravy v rozvrhu práce konajúceho súdu do tej miery, že predmetná prax skrýva v sebe možnosť zneužitia a domáhal sa konania zákonného súdu, za aký v tomto prípade považuje senát rozhodujúci vo veci v minulosti (rozumej pred dňom 3. júla 2008) v zložení predseda senátu JUDr. J. G. a členovia JUDr. S. S. a V. M.. Neuspokojil sa v tomto smere s konštatáciou nového predsedu senátu konajúceho súdu JUDr. H. v tom smere, že zmena senátu pramení zo zmeny rozvrhu práce označeného súdu, a to v dôsledku skončenia činnosti sudcov JUDr. S. a M. a vyslovil názor, že ak už sa tak stalo, mal zostať predsedom senátu JUDr. G..

V súvislosti s už skôr prezentovanými námietkami znova namietal a dal do pozornosti, že bola prekročená lehota trvania jeho väzby v prípravnom konaní nezapočítaním väzby v Maďarskej republike. Vo vzťahu k útekovým dôvodom svojej väzby uviedol, že v mieste svojho trvalého bydliska sa nezdržiaval z dôvodu vlastnej bezpečnosti a tiež preto (č. l. 5137 spisu), aby neohrozil svoju rodinu, pretože podľa neho niektorý z premotivovaných policajtov by niekoho postrelil. Vyslovil názor, že ani dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu nie je absolútnym väzobným dôvodom, ale môže mať len dočasný charakter. Dĺžka trvania väzby nemá byť závislá od tzv. obtiažnosti veci. Útekové ani pokračovacie dôvody jeho väzby neobstoja, pričom viac skutkov bolo vylúčených na samostatné konanie. Je nevinný a žiadne skutky nespáchal.

Navrhol preto zrušiť napadnuté uznesenie a domáhal sa svojho prepustenia z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom uznesenia a tak zistil, že sťažnosti obvinených B. A., N. P. a J. B. nie sú dôvodné.

V prvom rade je potrebné konštatovať, že Špeciálny súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne zdôvodnil na základe akých záverov trvajú dôvody väzby všetkých troch dotknutých obvinených. Predmetné rozhodnutie korešponduje s predchádzajúcimi vo veci vydanými rozhodnutiami o väzbe obvinených, pričom žiadne podstatné zmeny v uvedených smeroch nenastali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil nijaké také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali závery, že postup Špeciálneho súdu, ktorým rozhodoval o žiadostiach obvinených o prepustení z väzby na slobodu nebol zákonný a správny. Sťažnostné dôvody obsiahnuté v sťažnostiach obvinených i ich obhajcov nemajú ten charakter, aby formálne i materiálne spochybnili dôvodnosť ďalšieho trvania ich väzby, a to vo vzťahu k obvineným A. a P. v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. a vo vzťahu k obvinenému B. podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Obhajcovia obvinených síce poukázali v sťažnostných námietkach na množstvo judikátov Európskeho súdu pre ľudské práva a na pravidlá spravodlivého súdneho procesu, a v súvislosti s tým aj na podmienky obmedzenia ich osobnej slobody, avšak druhostupňový súd žiadne pochybenia v naznačených smeroch nezistil. Napokon nejde o novú argumentáciu sťažovateľov, pričom je potrebné poukázať na fakt, že v predmetných súvislostiach sa s namietanými skutočnosťami čiastočne už v minulosti argumentačne podrobne vysporiadal iný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí zo dňa 21. februára 2008, sp. zn. 3 Tošs 6/2008 (väzba obvineného A. na území Maďarskej republiky, predchádzajúca výluka časti veci zo spoločného konania a podobne).

V tomto smere konajúci senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poukazuje na aktuálnosť skôr publikovaných rozhodnutí v tejto trestnej veci súdmi oboch druhov a stupňov, a to z hľadísk záverov o nutnosti väzby dotknutých obvinených. Jedná sa o uznesenie Špeciálneho

súdu zo dňa 17. decembra 2007, sp. zn. BB-Pšv 15/2006 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. januára 2008, č. k. 3 Tošs 26/2007-4541 (zväzok 11 spisu), uznesenie Špeciálneho súdu zo dňa 12. februára 2008, č. k. BB-3 T 3/2008-4701 v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2008, č. k. 3 Tošs 6/2008-4804 a z 28. februára 2008, č. k. 3 Tošs 7/2008-4819 (zväzok 12 spisu), uznesenia Špeciálneho súdu z 9. apríla 2008, č. k. BB- 3 T 3/2008-4868 a zo dňa 17. apríla 2008, č. k. BB- 3T 3/2008-4903 v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22. apríla 2008j, č. k. 3 Toš 12/2008-4918 a 3 Tošs 13/2008-4921, uznesenie Špeciálneho súdu zo 6. mája 2008, č. k. BB- 3 T 3/2008-4948.

Podstatným spojivkom pri rozhodovaní o väzbe všetkých obvinených vo vzťahu k prezentovaným uzneseniam je ten nesporný záver, že pretrvávajú konkrétne skôr špecifikované útekové dôvody ich väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku a u obvinených A. a P. aj konkrétne pokračovacie dôvody na ich väzbu uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, a to v takom rozsahu ako boli rozvedené v predchádzajúcich rozhodnutiach pojednávajúcich o nutnosti realizácie ich väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky si všetky tieto závery ako aj závery a dôvody napadnutého uznesenia osvojuje, plne sa s nimi stotožňuje a v celom rozsahu na ich správnosť odkazuje.

Sťažnostná námietka obhajcu JUDr. S. k nestanoveniu určenia času dĺžky ďalšej väzby obvinených je nutné poznamenať len toľko, že takýto postup zákon nevyžaduje. Konajúce súdy rozhodujú o trvaní väzby pro futuro, bez stanovenia konkrétneho dňa, keď maximálne trvanie väzby určuje zákon lehotami uvedenými v § 76 Trestného poriadku. Pred uplynutím týchto lehôt koná ex offio alebo na žiadosť príslušný súd v rámci postupu svojho konania.

Pokiaľ ide o námietku obvineného B. A. vo vzťahu ku konajúcemu senátu a k rozvrhu práce Špeciálneho súdu, táto neobstojí z dôvodu, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zo zákona nemôže zasahovať do personálneho obsadenia a rozvrhu práce akéhokoľvek iného súdu pôsobiaceho na území Slovenskej republiky.

Nezistiac preto podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, č. k. BB- 3 T 3/2008-5100 zo dňa 3. júla 2008 Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosti obvinených B. A., N. P. a J. B. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 20. augusta 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová